

Kitab Daniel - Nomer Wolung Puluh Loro

Mbukak Teka-teki Kenabian: Mangertèni Sajarah Daniel 11 lan Wigatiné Kurban Saben Dina ing Adventisme

Jeff Pippenger

2024-02-15

Sawisé kita nliiti sajarah wiwit taun 1863 nganti tekan wektu wekasan ing taun 1989, ing konteks papat nistha saka Yehezkiel pasal wolu, kang makili papat generasi Adventisme, kita bakal ngarahaké kawigatèn kita marang tambahing kawruh kang kasingkap ing taun 1989. Tambahing kawruh iku magepokan karo enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas. Ing taun 1989, kelompok pasinaon Sabat kita kang cilik nemokaké garis-garis reformasi saka ramalan Kitab Suci, kang asring diacu déning Future for America, lan kang netepaké urutaning prastawa ing saben garis reformasi, kang salajengipun ndadèkaké sawijining murid ramalan bisa ngetrapaké pangginaning metodologi udan pungkasan yaiku “baris ngluwihi baris.”

Ing sawetara taun (1992), aku wis nulis sawijining makalah kang nyakup enem ayat pungkasan saka Daniel (pasal) sewelas. Makalah iku ditulis kanggo maremku dhewe, amarga aku ora nduwèni kemampuan utawa ancas kanggo nyebarake panaliten iku marang umum. Ing taun 1994, makalah iku wis tekan ing sawijining pelayanan Adventis swadaya, lan ing taun 1995, serangkaian sewelas artikel kang nyakup enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas diterbitake ing sawijining majalah bulanan kang diprodhuksi déning pelayanan mau. Mung ana sawetara rujukan tartamtu marang Daniel sewelas ing tulisan-tulisan Rohing Ramalan, lan kang paling wigati ing antarané kabèh iku dadi sawijining argumentasi pokok tumrap kabeneran penerapan kang dakaturake ngenani ayat-ayat mau.

“Kita ora duwe wektu kanggo ilang. Mangsa kang nggegirisi ana ing ngarepan kita. Jagad iki lagi kagugah déning roh perang. Ora suwé manèh, prastawa-prastawa karibedan kang kasebut ing ramalan-ramalan bakal kalakon. Ramalan ing Daniel pasal sewelas wis meh tekan ing kasampurnan panggenapé. Akeh saka sajarah kang wis kalakon minangka panggenaping ramalan iki bakal kaulang manèh. Ing ayat kaping telung puluh kasebut sawijining kakuwatan kang ‘bakal nandhang susah, [Daniel 11:30–36 quoted.]”

“Pemandhangan-pemandhangan kang padha karo kang katrangan ing tembung-tembung iki bakal kelakon.” Manuscript Releases, nomer 13, 394.

Sadhèrèk Putri White kanthi cetha nyatakaké yèn taun 1798 iku “wektu pungkasan”.

“Nanging ing wektu wekasan, pangandikané nabi, ‘Akeh wong bakal mrana-mrana, lan kawruh bakal saya tambah.’ Daniel 12:4.... Wiwit taun 1798 kitab Daniel wis kabikak segelé, kawruh bab pamedhar wangsit wis saya tambah, lan akeh wong wis martakaké piweling kang khidmat bab paukuman kang wis cedhak.” The Great Controversy, 356.

Ayat patang puluh ing Daniel sewelas diwiwiti kanthi tembung, “Lan ing wektu wekasan.”

Lan ing wekasaning jaman, ratu ing kidul bakal nyurung marang dheweke; lan ratu ing lor bakal teka nglawan dheweke kaya prahara, nggawa kréta perang, para jaranan, lan akèh kapal; lan dheweke bakal mlebu menyang nagara-nagara, lan bakal mbludag sarta ngliwati. Daniel 11:40.

Cetha bilih, sanadyan tanpa panyengkuyung langsung saka Roh Ramalan, ayat kaping patang puluh nandhani wiwitaning rerangkening prakara-prakara sing kawiwitan ing taun 1798. Prakara-prakara mau nuntun marang pungkasaning mangsa pancobaning manungsa, awit ayat kapisan saka Daniel bab rolas ngandika, “Lan ing wektu iku Mikhael bakal jumeneng,” lan Sister White kanthi cetha nyariosaken bilih nalika Mikhael jumeneng, mangsa pancobaning manungsa punika rampung.

“Ing wektu iku Mikhael bakal jumeneng, Sang Pangéran Agung kang ngadeg kanggo para anaké ummatmu; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang ora tau ana wiwit ana bangsa nganti tekan wektu iku; lan ing wektu iku ummatmu bakal kapitulungan, saben wong kang kapanggih katulis ana ing kitab.’ Daniel 12:1.

“Nalika pekabaran malaekat katelu rampung, sih-rahmat ora maneh nyuwun kanggo para pedununging bumi kang kaluputan. Umat Allah wus ngrampungake pakaryane. Wong-wong mau wus nampa ‘udan pungkasan,’ ‘kasagaran saka ngarsané Gusti,’ lan wus kasiyapake kanggo ngadhepi jam kasangsaran kang ana ing sangarepe. Para malaekat padha enggal-enggal lumaku mrana-mrene ana ing swarga. Sawijining malaekat kang bali saka bumi ngumumake menawa pakaryane wus rampung; pangadilan pungkasan wus katindakaké marang jagad, lan sakehé wong kang wis mbuktèkaké kasetyané marang pranatan ilahi wus nampa ‘meteré Allah kang gesang.’ Banjur Gusti Yesus mungkasi pangantarané ana ing pasucèn ing dhuwur. Panjenengané ngangkat astané, lan kanthi swara sora Panjenengané ngandika, ‘Wis kalakon;’ lan sakehé bala malaekat nyopot makuthané nalika Panjenengané martakaké pangandika kang khidmat iki: ‘Sapa kang ora adil, karebèn tetep ora adil: lan sapa kang reged, karebèn tetep reged: lan sapa kang mursid, karebèn tetep mursid: lan sapa kang suci, karebèn tetep suci.’ Wahyu 22:11. Saben prekara wus diputusaké tumrap urip utawa pati.” The Great Controversy, 613.

Ayat kaping patang puluh saka Daniel sewelas diwiwiti ing taun 1798, lan ing ayat kaping patang puluh lima, nalika raja sisih lor (kapapan), tekan ing pungkasané tanpa ana sing nulungi, mangsa pangadilan tumrap manungsa katutup, amarga ayat sabanjuré ngandika, “Lan ing wektu iku,” mangkono mratélakaké “wektu” sing diwakili ing ayat sadurungé, yaiku ayat kaping patang puluh lima saka Daniel sewelas. Raja sisih lor (kapapan) tekan ing pungkasané nalika mangsa pangadilan tumrap manungsa katutup.

Mulané, sajarah saka enem ayat pungkasan ing Daniel pasal sewelas nandhani runtutan prastawa sing diwiwiti ing taun 1798 lan dipungkasi ing nutuping mangsa kasempatan manungsa. Nalika Sister White isih gesang, taun 1798 temtu wus kalebu sajarah kang wis kepungkur tumrap panjenengané. Nalika panjenengané ngandika manawa “ramalan ing

pasal sewelas kitab Daniel meh tekan marang kasampurnaning panggenapane,” panjenengané mung bisa ngrujuk marang sajarah sing dumadi sawisé taun 1798, lan sadurungé Michael jumeneng. Banjur panjenengané kanthi cetha ngandika manawa “akehé saka sajarah kang wis dumadi ing panggenaping ramalan iki bakal kaulang maneh,” mangkono maringi pitutur marang sing sinau ramalan manawa sajarah pungkasan saka Daniel pasal sewelas, sing “meh tekan marang kasampurnaning panggenapane,” wis ditipèkaké ana ing pérangan-pérangan sajarah liya kang kaandharaké ing Daniel pasal sewelas.

Sawisé panjenengané nekanaké yèn punika kunci nubuatan ingkang paling wigati, lajeng panjenengané ngutip ayat tigang puluh dumugi tigang puluh enem, lan nyatakaké, “Pemandangan-pemandangan ingkang sarupa kaliyan ingkang dipratélakakén wonten ing tembung-tembung punika badhé kalampahan.” Inspirasi maringi satunggaling kunci dhateng para siswa nubuatan ingkang kepéngin mangertosi kasampurnaning pungkasan saking Daniel sewelas. Kunci punika inggih menika bilih sajarah saking enem ayat pungkasan ing Daniel sewelas punika sejajar kaliyan sajarah ingkang dipunlambangakén wonten ing ayat tigang puluh dumugi tigang puluh enem. Kathah sanget pepadhang ingkang asalipun saking pambukan punika, nanging ingkang kedah dipunwigatosakén ing ngriki inggih menika bilih ing Daniel sewelas ayat tigang puluh siji, “pangurbanan saben dinten,” dipunpendhet.

Supaya bisa mangertèni kanthi trep sajarah kang nggambaraké runtutan prastawa sing nuntun marang pungkasaning mangsa sih-rahmat tumrap manungsa, sawijining panaliti wangsit kudu nduwèni pangerten sing bener bab “sing saben dina.” Menawa ayat telung puluh siji iku ngenali pelayanan Kristus ana ing pasucèné kang dijupuk lunga, utawa menawa iku ngenali disingkiraké paganisme, prakara iki temenan wigati banget kanggo dimangertèni, menawa kowé kepéngin mangertèni kanthi bener sajarah sing sajajar kang diandharaké déning Sister White nalika piyambakipun nulis, “Pemandhangan-pemandhangan kang padha karo sing diterangaké ana ing tembung-tembung iki bakal kelakon.”

Mesthi waé, Adventisme Laodikia ora ngakoni kawujudan Daniel sewelas ayat patang puluh minangka sing nandhani ambruké Uni Sovyèt ing taun 1989, nanging ayat iku pancèn ngenali prastawa-prastawa mau. Kanggo wong-wong sing kepéngin mangertèni kanthi bener tambahing kawruh nubuatan sing teka bebarengan karo kawujudan ayat patang puluh ing taun 1989, pangerten sing bener bab “kang saben dina” banjur dadi kayektèn saiki. Ing pérangan wiwitan abad kaping rong puluh, pangerten sing bener iku wigati, awit iku minangka pérangan kang hakiki saka kayektèn-kayektèn dhasar sing Gusti ngginakaké William Miller kanggo netepaké.

Nanging sajrone limalas taun pisanan abad kaping rong puluh, pamawas Protestan satanis sing ngaku manawa “the daily” nggambarake pakaryan Kristus ing pasucèné iku mung minangka panemu minoritas, lan ora pantes ngidini sawijining pasulayan ngenani kayekten manawa “the daily” iku sawijining pralambang paganisme nganti wiwit wae. Iki sababé

panjenengan bakal krungu saka para revisionis sajarah Laodikia, manawa bab “the daily” “ora kena digawé dadi pitakon ujian,” utawa “yèn bab ‘the daily’ iku ora kena digugah-gugah.” Sing tansah ditinggalaké déning para revisionis nalika padha nuntun wong-wong sing ora ngerti ing rembugan tartamtu iki, yaiku katemtuan sing tansah dipasang déning ilham marang prakara iku. Pethikan ing ngisor iki katujokaké marang Penatua Haskell.

Penatua Haskell mimpin pambélaan tumrap pangerten sing bener ngenani “the daily,” nglawan serangan-serangané Prescott lan Daniells ing dasawarsa kapisan lan kapindho abad kaping rong puluh. Gatekna kanthi temen, awit Sister White ora nate mratelakaké yèn pangertené Haskell ngenani “the daily,” iku kliru; piyambakipun namung maringi pitutur supaya dhèwèké ora nglilani kegaduhan iku terus lumaku, amarga Gusti ora ngersaaké nyedhiyakaké papan kang lumaku terus-terusan kanggo mungsuh-mungsuhi kayektèn (Prescott lan Daniells), supaya tetep nyurung piwulang palsuné. Ing pethikan iku Haskell ditegur amarga “the chart”, lan bagan kang dimaksud iku yaiku bagan 1843. Haskell sampun ngasilakaké malih bagan 1843 minangka paseksi ing pasulayan iku. Nanging dhèwèké ora mung ngasilakaké malih, dhèwèké uga nyantumaké ing pérangan ngisor bagan iku pethikan saka Sister White, ing ngendi piyambakipun ngandika “the 1843 chart was directed by the hand of the Lord and should not be altered.” Nalika panjenengan maos pethikan iku, itungen ping pira piyambakipun ngandika, “at this time.”

“Aku didhawuhi ngandika marang kowé, Aja nganti ana pitakonan-pitakonan kang digugah ing wektu iki ana ing Review sing bakal ndadèkaké pikiran dadi goyah.... Saiki kita ora duwé wektu kanggo mlebu ing pasulayan kang ora prelu, nanging kita kudu kanthi temen-temen nggatèkaké kabutuhan kanggo ngupaya Gusti supaya ana pitobat kang sajati ing ati lan urip. Kudu ana usaha kang temtok lan mantep kanggo nggayuh panyucekane jiwa lan budi.”

“Aku wis diparingi pepéling bab kabutuhan supaya kita tetep njaga manunggaling sikap. Prakara iki wigati tumrap kita ing wektu iki. Minangka wong-wong pribadi, kita kudu tumindak kanthi waspada kang sajroning-jroningé.

“Aku wis nulis marang Penatua Prescott, kandha marang dheweke manawa dheweke kudu kanthi temenan ngati-ati banget supaya aja ngenalaké bab-bab ing Review kang katon kaya nuding cacat ana ing pengalaman kita ing jaman kepungkur. Aku kandha marang dheweke manawa prakara iki, kang miturut panemuné wis ana kaluputan ing kono, dudu pitakonan kang wigati banget, lan manawa menawa prakara iku saiki diparingi kawigatèn utama, para mungsuh kita bakal njupuk kauntungan saka iku, lan ndadèkaké prakara cilik dadi gedhé banget.

“Marang kowé uga aku kandha yèn prakara iki [IDHENTITAS “SABEN DINA” ING DANIEL 8.] aja digegeraké ing wektu iki. Ora, sedulurku, aku rumangsa yèn ing mangsa krisis sajroning pengalaman kita iki, bagan sing wis kokterbitaké manèh kuwi aja disebarake. Kowé wis gawé kaluputan ing prakara iki. Sétan kanthi temen-temen lagi nyambut gawé kanggo nuwuhaké perkara-perkara sing bakal njalari kabingungan. Ana

wong-wong sing bakal bungah banget ndeleng para peladèn kita padha padudon ing pitakonan iki, lan wong-wong mau bakal nggedhekaké prakara iku.”

“Aku wus diparingi piwulang bilih ngenani punapa ingkang saged kaaturaké saka salah satunggal sisih utawi sisih sanèsing pitaken punika, meneng ing wekdal punika punika kawicaksanaan ingkang langkung ngandika. Sétan saweg ngawas-awasi kesempatan kanggé nuwuhaké pasulayan ing antarané para pelados kita ingkang mimpin. Punika dados kalepatan nalika bagan punika dipunwedharaké sadèrèngipun kowé kabèh saged sami nglumpuk lan sarujuk ngenani prakawis punika. Kowé durung tumindak kanthi wicaksana nalika ngangkat dhateng ngajeng satunggaling bab ingkang mesthi nuwuhaké pirembungan lan medalipun manéka panemu, awit saben pérangan badhé dipunpénggal-pénggal lan dipunmaknakaké dados satunggaling teges ingkang sajatiné namung badhé nuwuhaké cilaka tumrap pakaryan punika. Kita kabèh sampun gadhah cekap pakaryan kanggé nangani pawartos-pawartos palsu saking tiyang-tiyang ingkang sampun maringi bukti bilih piyambakipun purun dados seksi palsu.” Manuscript Releases, jilid 9, 106, 107.

Ing artikel sadurungé kita wis ngidhèntifikasi yèn Ellen White ngandika bilih wong-wong sing maringi sesambat bab jam pangadilan nduwèni pamawas sing bener ngenani “the daily,” lan bilih pamawasé Prescott lan Daniells manawa “the daily,” makili palayanan Kristus ing pasucèn asalé saka Sétan. Dheweke ngélingaké Haskell amarga nglilakaké pasulayan mau terus lumaku, nanging dudu amarga pandhangané ngenani bebener apa sing diwakili déning “the daily.” Ing wektu kuwi mayoritas isih pracaya marang pangerten para pelopor babagan “the daily,” lan sing luwih wigati, ayat ing Daniel sewelas, sing kudu dibukak segelé ing “the time of the end” ing taun 1989, isih ana pirang-pirang dasawarsa ing tembé. Ing wektu kuwi (1989), wigatiné pamawas sing bener ngenani “the daily,” bakal dadi prelu. Para revisionis tansah nyingkiraké watesan-watesan sing diwènèhaké Ellen White, sing winates tumrap mangsa tartamtu mau, saka racikan dongèng-dongèngé. Etunga cacahing pratandha wektu ing pethikan ing ngisor iki.

“Aku nduwèni tembung-tembung kang arep dakaturaké marang Sedulur Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, lan kabèh wong sing wis aktif nyurung pamawasé bab tegesé ‘the daily’ ing Daniel 8. Iki aja nganti didadèkaké pitakonan ujian, lan geger kang njedhul amarga prakara iki dianggep mangkono wis dadi prakara kang banget ora nguntungaké. Saka iku wis njedhul kekacauan, lan pikiran sawatara sedulur kita wis dialihaké saka panggatosan kang temen-temen kang sakmesthiné kaparingaké marang pakaryan kang wis katuntun déning Gusti supaya ditindakaké ing wektu iki ana ing kutha-kutha kita. Iki wis ndadèkaké remen mungsuh agung tumrap pakaryan kita.”

“Pepadhang sing kaparingaké marang aku iku yèn aja nganti ana apa waé kang ditindakaké kanggo nambahi gegeré prakara iki. Aja nganti prakara iki digawa menyang khotbah-khotbah kita lan diulas kanthi dawa kaya déné sawijining prakara kang gedhé wigatiné. Ana pakaryan gedhé ana ing sangarepé kita, lan kita ora duwé sajam waé kanggo ilang saka pakaryan pokok kang kudu ditindakaké. Ayo kita matesi upaya-upaya

kita ing ngarepé umum mung kanggo nyawijèkaké garis-garis bebener kang wigati, kang bab iku kita duwé pepadhang kang cetha.

“Aku arep narik kawigatènmu marang pandangan pungkasané Kristus, kaya kang kacathet ana ing Yokanan 17. Ana akèh prakara kang bisa kita rembug,—kayektèn-kayektèn suci kang nyoba, endah sajroning kesederhanaané. Ing bab-bab iki kowé bisa nglenggahi kanthi temen-temen lan kanthi sumangga kang banget. Nanging aja nganti ‘kang saben dina,’ utawa prakara liyané apa waé kang bakal njalari pasulayan ana ing antarané para sadulur, digawa mlebu ing wektu iki; awit iki bakal nundha lan ngalang-alangi pakaryan kang Gusti karsa supaya pikiran para sadulur kita kasantosakaké marang iku ing wektu iki. Aja kita nggegana pitakonan-pitakonan kang bakal mbukak béda panemu kang cetha, nanging kosok baliné, ayo padha nggawa saka Sabda kayektèn-kayektèn suci ngenani tuntutan kang ngiket saka angger-anggeré Allah.

“Para pelados kita kudu ngupaya supaya marakake panyajian kayekten kang paling prayoga. Sakwisa-dayane, kabeh padha ngucapake prakara-prakara kang padha. Piwulang-piwulang mau kudu prasaja, lan ngrembug bab pokok-pokok kang wigati banget sarta gampang dimangerteni. Nalika kabeh pelados kita nyumurupi kabutuhan kanggo andhap-asor, banjur Gusti bakal makarya bebarengan karo wong-wong mau. Saiki kita mbutuhake supaya dibalekake manèh marang pangowahaning ati, supaya para malaékaté Allah bisa sesambungan pakaryan karo kita, lan ngetokake pangaruh kang suci marang pikirané wong-wong kang dadi papaning pakaryan kita.

“Kita kudu manunggal bebarengan ana ing ikatan kasawijian kang kaya Sang Kristus; banjur pakaryan kita ora bakal muspra. Tarika tali kanthi rata, lan aja nganti ana pasulayan kang dilebokake. Tudingna daya manunggaling kayekten, lan iki bakal marakake pangaribawa kang kuwasa tumrap atine manungsa. Ing kasawijian ana kakuwatan.

“Saiki iki dudu mangsané ngatonaké kanthi cetha prakara-prakara bedané panemu sing ora wigati. Manawa ana sawatara wong sing ora nduwèni sesambungan urip sing kuwat karo Sang Guru, banjur mbabar marang donya kakuranganing pengalamané minangka wong Kristen, mungsuh-mungsuhing kayektèn sing lagi ngati-ati nyawang kita bakal nggunakaké iku nganti tekan pucuké, lan pakaryan kita bakal kaalang-alangi. Kabeh wong padha ngupayaa andhap asor, lan sinaua piwulang-piwulang saka Panjenengané kang alus lan andhap-asor ing manah.”

Babagan “kang saben dinane” ora kena nuwuhake gerakan-gerakan kaya kang wis kelakon. Minangka akibat saka cara bab iki wis ditangani déning wong-wong saka loro-loroning panemu ing prakara iki, pasulayan wis njedhul lan kebingungan wis kawujud.

“Tumindakipun Sadèrèk Larry Smith nalika nerbitakaken satunggaling risalah ingkang ngemot paukuman dhateng para sadèrèkipun lan dhateng kapitadosanipun, boten pikantuk panyarujukan saking Gusti Allah. Lan dhateng Penatua Prescott kula badhé

matur, Gusti boten nempataken beban dhateng panjenengan gegayutan kaliyan prekawis punika.

“Aku krasa lara nalika krungu manawa Elder Daniells, sanadyan ngerti yèn ana béda panemu ngenani prakara iki ing antarané para sadulur kita sing dadi pimpinan, malah nyurung prakara iki supaya dipasang ing ngarep, kaya sing wis ditindakaké ing sawatara panggonan.

“Sedulur-sedulur kita liyané durung katuntun déning kawicaksanan, lan durung nalar kanthi cetha saka sebab marang akibat bab asil saka upayané kanggo njunjung pandangané ngenani tafsiran saka ‘kang saben dina.’ Nalika kaanan bedaning panemu ngenani prakara iki isih ana ing sapréné, aja nganti prakara iki digawé pinunjul. Kabeh pasulayan padha mandhega. Ing wektu kaya mangkono, meneng iku fasih.”

“Tugas para abdiné Allah ing wektu iki yaiku martakaké Sabda ana ing kutha-kutha. Kristus rawuh kanggo nylametaké jiwa-jiwa, lan kita, minangka para panyalur sih-rahmaté, prelu maringaké marang para pedunung kutha-kutha gedhé kawruh bab kayektèn panjenengané kang nylametaké.” Pamphlets, nomer 20, 11, 12.

Sadulur Larry Smith, sing dimaksud déning dheweke, mligi banget nesu tumrap kahanan iku, awit iku buku bapaké, *Daniel and the Revelation*, sing dikarepaké déning Prescott lan Daniells supaya ditulis manèh kanggo ngowahi apa sing wis ditulis déning bapaké bab “the daily.” Sadulur Smith lagi mbéla kayektèn, lan uga bapaké. Dheweke bola-bali maringi watesan marang pasulayan iku nganggo tembung, “at this time,” lan ing pérangan pungkasan dheweke ngandika, “While the present condition of difference of opinion regarding this subject exists, let it not be made prominent.” Kabeh universitas Adventisme sing mulang “the daily” ing jaman saiki mulang pandhangan setan. Cetha yèn kahanané saiki ora padha karo kahanané ing wektu semana.

Generasi kapindho Adventisme diwiwiti nalika pambrontakan taun 1888, lan spiritualisme ditetepaké ana ing antarané para pimpinan. Kaanan iku mbukak lawang tumrap majuné khayalan-khayalan spiritualistis sing luwih gedhé, kang bakal njalari sawijining lingkungan keterasingan lan pamisahan, nalika wong-wong ing kalungguhan tanggung jawab netepaké kanggo ngundhakaké apa waé sing sacara pribadhi dianggep minangka kayektèn. Wong-wong kayata Daniells, Prescott, lan Kellogg dadi pralambang sajarah ing ngendi Yehezkiel ngenali apa sing bakal “ditindakaké ana ing pepeteng” déning para pinituwa pitung puluh, “para sepuhing brayat Israèl,” “saben wong ana ing kamar panganggening citrané dhewe? awit padha kandha, Pangéran ora mirsani kita.”

Ing generasi iku para utusan saka pekabaran taun 1888, loro-loroné kesasar ana ing pasulayan, kabingungan, lan spiritualisme sing ngregep Ézekiel pitung puluh pinituwa, kang wis nggambaraké brahala-brahala ana ing témbok Padalemané Allah, lan ing témbok pikirané dhéwé. Pakaryan kaséhatan disingkiraké marga saka spiritualismené Kellogg, nanging para revisionis Adventisme Laodikia nuntun wong-wong kang ora sinau supaya pracaya yèn ana sawijiné rupa kamenangan kang metu saka kisruh generasi iku. Ana sajarah

sing sajjajar ing jaman Para Hakim, ing ngendi ringkesaning sajarah Para Hakim cocog banget karo mangsa iki, awit ayat pungkasan saka Para Hakim mratélakaké:

Ing dina-dina iku ora ana ratu ing Israèl: saben wong nindakake apa kang bener miturut paningale dhéwé. Hakim-hakim 21:25.

Nalika kita nerusaké artikel-artikel iki, kita bakal nuduhaké sebabé sajarah Kitab Para Hakim iku cocog karo sajarah generasi kapindho Adventisme; nanging kudu digatèkaké menawa, nalika nimbang sajarah Adventisme Laodikia, sajarah sing gampang dipikoleh wis disedhiyakaké déning wong-wong sing nindakake revisi sajarah. Mesthi waé Sister White ora ngersakaké supaya prakara “the daily” diobrah-obrah sajrone sajarah mau, déné saktemené mung golongan cilik wong lanang sing, miturut pernyataané, lagi dituntun déning “malaekat-malaekat sing wis diusir saka swarga,” diwènèhi panggung umum kanggo nyengkuyung gagasan-gagasane sing kliru. Nanging, nyaranké menawa Sister White tau ndhukung pamanggih yèn ora apa-apa njaga kesalahan, iku temenan kosok baliné pas karo apa sing diyakini déning panjenengané.

“Para sadulur, minangka duta Kristus aku ngélingaké kowé supaya waspada marang prakara-prakara sampingan iki, kang cenderung nglalèkaké pikiran saka bebener. Kaluputan ora tau tanpa bebaya. Kaluputan ora tau nyucekké, nanging tansah ndhatengaké kebingungan lan pasulayan. Kaluputan tansah mbebayani. Mungsuh nduwèni pangwasa gedhé marang pikiran-pikiran sing ora kakuwataké kanthi temenan déning pandonga lan ora diadegaké ana ing bebener Kitab Suci.” Testimonies, volume 5, 292.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Kita ora duwe wektu kanggo kelangan. Mangsa kang kebak kasangsaran ana ing ngarepe kita. Jagad iki kagugah déning roh perang. Ora suwé manèh, adegan-adegan kasangsaran kang diandharaké ana ing ramalan bakal kalakon. Ramalan ing Daniel bab kaping sewelas wis meh tekan ing kasampurnané kanthi pepak. Akèh saka sajarah kang wis kelakon minangka panggenapaning ramalan iki bakal kaulang manèh. Ing ayat kaping telung puluh kasebut sawijining kakuwatan kang ‘bakal susah banget, banjur bali, lan nduwèni bebendu marang prejanjian suci: mengkono iya bakal tumindak; iya malah bakal bali, lan padha paham karo wong-wong kang ninggal prejanjian suci. Lan bala tentara bakal ngadeg ing sisihé, lan wong-wong mau bakal najisaké pasucèn kang dadi kakuwatan, lan bakal nyingkiraké kurban padinan, lan bakal masang barang nistha kang ndadèkaké sepi. Lan wong-wong kang tumindak ala nglawan prejanjian bakal dirusak déning pangrayu; nanging umat kang wanuh marang Gusti Allahé bakal kuwat, lan bakal nindakaké prakara-prakara gedhé. Lan wong-wong kang paham ana ing antarané umat bakal maringi piwulang marang akèh wong: nanging wong-wong mau bakal gugur déning pedhang, lan déning geni, déning panangkaran, lan déning rampasan, nganti pirang-pirang dina. Saiki nalika wong-wong mau gugur, wong-wong mau bakal oleh pitulungan sethithik; nanging akèh wong bakal nggabung marang wong-wong mau kanthi pangrayu. Lan sapérangan saka wong-wong kang paham bakal

gugur, supaya nyobi wong-wong mau, lan supaya ngresiki, lan ndadèkaké wong-wong mau putih, tekan marang wekasaning wektu: amarga iku isih kanggo wektu kang wis katetepaké. Lan sang raja bakal tumindak miturut karepé dhéwé; lan iya bakal ngluhuraké awaké dhéwé, lan ngagungaké awaké dhéwé ngungkuli saben allah, lan bakal ngucapaké prakara-prakara kang nggumunaké nglawan Allahing para allah, lan bakal lumaku kasil nganti bebendu iku kasampurnakaké: amarga apa kang wis katetepaké iku bakal katindakaké.’ Daniel 11:30–36.”

“Pemandhangan-pemandhangan kang padha karo kang katulis ana ing tembung-tembung iki bakal kelakon. Kita nyumurupi bukti manawa Iblis kanthi rikat lagi ngrebut panguwasa marang pikiraning manungsa kang ora nduwèni wedi marang Gusti Allah ana ing ngarepé. Saben wong padha maca lan mangertènana wangsit-wangsit ing kitab iki, awit saiki kita lagi lumebu ing mangsa kasangsaran kang wis katuturaké:”

“Lan ing wekdal iku Mikhael bakal jumeneng, pangeran agung kang ngreksa anak-anaking umatingira; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang durung tau ana wiwit ana bangsa nganti tekan wekdal iku; lan ing wekdal iku umatingira bakal diluwari, saben wong kang kapanggih katulis ana ing kitab. Lan akeh saka wong-wong kang padha turu ana ing bleduging bumi bakal tangi, ana kang menyang urip langgeng, lan ana kang menyang kawirangan lan panyaruwe langgeng. Lan wong-wong kang wicaksana bakal sumunar kaya padhanging cakrawala; lan wong-wong kang nuntun akeh wong marang kabeneran bakal kaya lintang-lintang ing salawas-lawase. Nanging sira, dhuh Daniel, benere tembung-tembung iki, lan segela kitab iki, nganti tekan wekdal wekasan: akeh wong bakal mrana-mrene, lan kawruh bakal saya tambah.’ Daniel 12:1–4.” Manuscript Releases, nomer 13, 394.